

Title :	ครบรอบ 16 ปี มฟล. จัดสัมมนาชี้อุ้มบุญป่วย
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	อุษณิวส์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 80 หน้า 9
Date :	ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. 2557

ครบรอบ 16 ปี มฟล. จัดสัมมนาชี้อุ้มบุญป่วย

วันนี้ (25 ก.ย.) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (มฟล.) ตั้งอยู่ ต.ท่าสูด อ.เมือง จ.เชียงราย จัดงานเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสครบรอบ 16 ปีแห่งการสถาปนา มฟล. โดยกิจกรรมทาง รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ อธิการบดี มฟล. นำคณะคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ฯลฯ ทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ 160 รูป ถวายสักการะพระธาตุนาสุาจารย์ริมลำน้ำแม่จันริมนครินทร์ราบรมราชชนนี พิธีกรรมทางศาสนา ก่อนที่จะมีการมอบทุนการศึกษาและรางวัลประชาชนน หอประชุมสมเด็จย่า

จากนั้นช่วงบ่ายมีการจัดสัมมนาหัวข้อ "อุ้มบุญ อุ้มบาป หลากมิติ หลากมุมมอง" ณ อาคารพลตำรวจเอกเกา สารสิน โดยมีวิทยาการประกอบด้วย ดร.พระมหาธีรเพชร ธีรเวทิต์ จากมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ ศ.แสวง บุญเฉลิมวิภาส ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายการแพทย์ และ ศ.คลินิก แพทย์หญิงวิบูลพรรณ วิฑูรย์กุล ประธานราชวิทยาลัยสูตินารีแพทย์แห่งประเทศไทย โดยมีผู้เข้ารับฟังนับ 1,000 คน ซึ่งช่วงต้นทาง ศ.คลินิก แพทย์หญิงวิบูลพรรณ ได้อธิบายถึงกระบวนการการตั้งครรภ์จนมาถึงการเกิดปัญหาการจ้างให้หญิงอื่นตั้งครรภ์แทนเจ้าของน้ำอสุจิและไข่หรือที่เรียกว่าอุ้มบุญจนเป็นปัญหาในหลายประเทศและเกิดเป็นข่าวเกรียวกราวในประเทศไทยอยู่ในปัจจุบัน

ศ.แสวง กล่าวว่าเดิมการอุ้มบุญเรียกว่า ผสมเทียมต่อมาเรียกว่าปฏิสนธิเทียมกระทั่งปัจจุบันเรียกว่าเทคโนโลยีช่วยเจริญพันธุ์โดยใช้วิธีการทำเด็กหลอดแก้วด้วยการนำน้ำอสุจิและไข่ของคู่สามีภรรยาผสมในหลอดแก้วก่อนซึ่งกรณีนี้สามารถทำได้โดยไม่ต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมายใดๆ รวมทั้งยังมีเรื่องการผ่าไข่เพื่อช่วยเชื้ออสุจิให้ผสมพันธุ์ได้ง่ายขึ้น แต่ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อมีการส่งการผสมเข้าไปในหลอดที่เรียกว่า "อุ้มบุญ" ดังกล่าว เพราะมนุษย์ยังไม่สามารถเอาชนะธรรมชาติด้วยการมีมดลูกได้ จึงต้องเอาไปฝากที่มดลูกคนอื่นซึ่งกรณีนี้ในต่างประเทศเกิดกรณีปัญหา 2 ประการคือกรณีผู้ตั้งท้องไม่ยอมให้ทารกกับเจ้าของอสุจิและไข่จนเกิดการฟ้องร้องกันขึ้นเพราะกฎหมายแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน ส่วนประเทศไทยมีกฎหมายระบุเอาไว้ชัดเจนอยู่แล้วคือประมวลกฎหมายแพ่งที่ระบุว่าผู้ใดตั้งครรภ์ก็ให้เป็นลูกของคนผู้นั้น ซึ่งกฎหมายนี้เขียนขึ้นตามธรรมชาติแต่สิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันคือเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าขึ้นจึงเป็นปัญหาให้มี

การร่างกฎหมายใหม่เพื่อให้ผู้เป็นเจ้าของไข่เป็นแม่ได้

ศ.แสวง กล่าวอีกว่าอีกกรณีคือการที่ผู้ตั้งครรภ์ยอมให้ลูกกับผู้ที่เจ้าของอสุจิและไข่เพื่อแลกกับค่าจ้าง แต่ปรากฏว่ามีการเบี่ยงค่าจ้างกันขึ้นซึ่งกรณีนี้ก็ต้องวิเคราะห์กันว่าขัดกับกฎหมายแพ่ง มาตรา 150 เกี่ยวกับการกระทำที่ขัดกับศีลธรรมอันดีหรือไม่ด้วย ขณะที่ในต่างประเทศก็ยังไม่ชัดเจนโดยบางศาลตัดสินว่าไม่ขัดแต่บางศาลบอกขัดเพราะไม่เห็นนมมดลูกของผู้หญิงจะกลายเป็นโรงงานให้เข้าทำลูกไป สำหรับประเทศไทยมีการยกกฎหมายอุ้มบุญตั้งแต่ปี 2553 ร่วมกับกฎหมายอื่นๆ ที่ค้างอีกว่า 100 ฉบับ แต่ผ่านการอุปสภาและในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมาเสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรแค่ 24 ฉบับโดยไม่มีร่างพระราชบัญญัติกฎหมายอุ้มบุญเข้าสู่สภา แสดงให้เห็นว่ามีกฎหมายอื่นๆ มากมายที่ค้างค้างเพราะปัญหามันเมืองไม่สงบดังนั้น

"ปัจจุบันกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำลังผลักดันให้พิจารณาร่างกฎหมายนี้กันอยู่ โดยในร่างกำหนดเอาไว้พร้อมหมดยุติเรื่องที่ว่าเด็กอุ้มบุญจะเป็นลูกใคร ห้ามมีการทำเป็นธุรกิจ ห้ามเผยแพร่ข่าว ห้ามโคลนนิ่ง ห้ามเป็นนายหน้า ห้ามแม่ลูกอุ้มบุญให้กันหรือห้ามคู่เกย์ทำเพราะสงสารเด็กที่จะโตขึ้นมาโดย

ไม่รู้ว่าเป็นแม่ตัวเอง เป็นต้น" ศ.แสวงกล่าว

ด้านดร.พระมหาธีรเพชร ธีรเวทิต์ ได้ยกตัวอย่างคดีฟ้องร้องในต่างประเทศเกี่ยวกับแม่อุ้มบุญ จากนั้นได้กล่าวสอนว่าในทางพระพุทธศาสนาการเกิดมีมากกว่าตามธรรมชาติและการอุ้มบุญมากเพราะมีมากถึง 8 ประการ แสดงว่าการอุ้มบุญไม่ใช่สิ่งที่ทันสมัยสำหรับทางพระพุทธศาสนา แต่พระพุทธเจ้าก็ทรงสอนว่ากรณีการจะเกิดต้องขึ้นอยู่กับ 3 ประการคือสังขารคือมองตามความเป็นจริง เช่น หญิงคนนั้นตั้งครรภ์ได้หรือไม่อย่างไร เป็นต้น จริยธรรมคือไม่ทำให้เกิดความเสื่อมลงโดยเฉพาะต่อหญิงที่ตั้งครรภ์ และกฎหมายหรือกติกาสังคม โดยทั้ง 3 เรื่องต้องเอื้อกัน

"ผู้ที่อุ้มบุญสิ่งแรกที่จะต้องคิดคือเรื่องเงินมากกว่าความรัก เขาจึงต้องการเงินกว่า 90-100% ในใจ จิตที่เป็นแม่ก็หายไป ดังนั้นจริยธรรมก็ไม่เกิดขึ้นแล้วในขั้นนี้ จากนั้นเมื่อคลอดลูกแล้วผู้ที่เป็นเจ้าของไข่ก็ไม่อาจพูดได้เต็มปากว่าเป็นแม่ จึงเห็นได้ว่านี่คือปัญหาจริยธรรมทางพระพุทธศาสนาจึงไม่ยุ่งเกี่ยวกับธรรมชาติจะมีหรือไม่ก็แล้วแต่ เพราะถ้าไปบิดเบือนธรรมชาติก็เกิดสสารพัดปัญหาตามมา" ดร.พระมหาธีรเพชร ธีรเวทิต์ กล่าว.